

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 517/2014**2020/EØS/7/37****av 16. april 2014****om fluorholdige klimagasser og om oppheving av forordning (EF) nr. 842/2006(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I den fjerde hovedrapporten fra FNs klimapanel («IPCC») i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring («UNFCCC»), som Unionen er part i⁽³⁾, slås det fast at industrilandene på grunnlag av gjeldende vitenskapelige data må redusere utslippene av klimagasser med 80–95 % sammenlignet med nivåene i 1990 innen 2050, for å begrense den globale oppvarmingen til en temperaturstigning på 2 °C og dermed forhindre uønskede virkninger av klimaendringer.
- 2) For å nå dette målet har Kommisjonen vedtatt en kjøreplan for overgang til en konkurransedyktig lavutslippsøkonomi i 2050, som ble omtalt av Rådet i dets konklusjoner av 17. mai 2011, og som ble støttet av Europaparlamentet i dets resolusjon av 15. mars 2012. I denne kjøreplanen fastsatte Kommisjonen en kostnadseffektiv måte for å nå de samlede utslippsreduksjonene som kreves i Unionen innen 2050. Denne kjøreplanen fastsetter de sektorspesifikke bidragene som er nødvendige på seks områder. Andre utslipp enn CO₂, herunder fluorholdige klimagasser, men unntatt andre utslipp enn CO₂ fra landbruket, bør reduseres med 72–73 % innen 2030 og med 70–78 % innen 2050, sammenlignet med nivåene i 1990. Dersom 2005 brukes som referanseår, er det nødvendig å redusere andre utslipp enn CO₂-utslipp, unntatt fra landbruket, med 60–61 % innen 2030. Utslippene av fluorholdige klimagasser ble anslått til 90 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i 2005. En reduksjon på 60 % betyr at utslippene skal reduseres til ca. 35 millioner tonn CO₂-ekvivalenter innen 2030. Dersom gjeldende unionsregelverk får full anvendelse, beregnes utslippene å utgjøre 104 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i 2030, hvilket innebærer at det kreves en ytterligere reduksjon på cirka 70 millioner tonn CO₂-ekvivalenter.
- 3) I Kommisjonens rapport av 26. september 2011 om anvendelse, virkninger og egnetheten til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006⁽⁴⁾ fastslås det at nåværende begrensningstiltak, dersom de får full anvendelse, har potensial til å redusere utslippene av fluorholdige klimagasser. Disse tiltakene bør derfor opprettholdes og avklares på grunnlag av de erfaringene som er høstet i forbindelse med gjennomføringen av dem. Visse tiltak bør også utvides til å omfatte andre apparater der det brukes betydelige mengder av fluorholdige klimagasser, for eksempel kjølebiler og kjøle- og frysehengere. Forpliktelsen til å opprette og føre registre over anlegg og produkter som inneholder slike gasser, bør også omfatte elektriske bryteranlegg. Med tanke på betydningen av begrensningstiltak ved slutten av levetiden til anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser, bør medlemsstatene ta hensyn til verdien av ordninger for produsentansvar og oppfordre til at slike ordninger innføres på grunnlag av gjeldende beste praksis.
- 4) Denne rapporten konkluderte også med at det kan gjøres mer for å redusere utslippene av fluorholdige klimagasser i Unionen, særlig ved å unngå bruken av slike gasser når det finnes en sikker, energieffektiv og alternativ teknologi med mindre eller ingen innvirkning på klimaet. En reduksjon på opp til to tredeler av utslippene i 2010 innen 2030 er et kostnadseffektivt tiltak, ettersom det finnes dokumenterte og testede alternativer innen mange sektorer.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 150 av 20.5.2014, s. 195, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 160/2019 av 13. juni 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg XX (Miljø), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 271 av 19.9.2013, s. 138.

(2) Europaparlamentets holdning av 12. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

(3) Rådsbeslutning 94/69/EF av 15. desember 1993 om inngåelse av De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendringer (EFT L 33 av 7.2.1994, s. 11).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006 av 17. mai 2006 om visse fluorholdige klimagasser (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 1).

- 5) I Europaparlamentets resolusjon av 14. september 2011 om en samlet tilnærming til andre menneskeskapt utslipp enn CO₂-utslipp som har betydning for klimaet, ble Unionens tilsagn om å støtte tiltak rettet mot hydrofluorkarboner i henhold til Montreal-protokollen om stoffer som bryter ned ozonlaget (heretter kalt «Montreal-protokollen»), ønsket velkommen som et første eksempel på en ikke-markedsbasert metode for å redusere utlippene av klimagasser. I denne resolusjonen ble det også oppfordret til å undersøke muligheter for å fremme en umiddelbar utfasing av hydrofluorkarboner på internasjonalt plan gjennom Montreal-protokollen.
- 6) For å fremme bruken av teknologi med ingen eller en mindre innvirkning på klimaet bør opplæringen av fysiske personer som utfører oppgaver der det brukes fluorholdige klimagasser, omfatte opplysninger om teknologier som kan erstatte og redusere bruken av fluorholdige klimagasser. Ettersom noen alternativer til fluorholdige klimagasser som brukes i anlegg og produkter for å erstatte og redusere bruken av fluorholdige klimagasser, kan være giftige, brannfarlige eller under høyt trykk, bør Kommisjonen undersøke gjeldende unionsregelverk som omfatter opplæring av fysiske personer i sikker håndtering av alternative kuldemedier, og eventuelt legge fram et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet for å endre relevante deler av unionsregelverket.
- 7) Sertifiserings- og opplæringsprogrammer bør fastsettes eller endres idet det tas hensyn til de programmene som er opprettet i henhold til forordning (EF) nr. 842/2006, og kan integreres i systemene for yrkesrettet opplæring.
- 8) For å sikre samsvar med overvåking og rapportering i henhold til FNs rammekonvensjon om klimaendring og med beslutning 4/CMP.7 fra partskonferansen, som tjener som møte for partene i Kyoto-protokollen til FNs rammekonvensjon om klimaendring, som ble vedtatt på den sjuende partskonferansen til FNs rammekonvensjon om klimaendring avholdt i Durban 11. desember 2011, bør globalt oppvarmingspotensial beregnes på grunnlag av oppvarmingspotensialet for ett kilogram gass over en periode på 100 år sett i forhold til ett kilogram CO₂. Beregningen bør om mulig bygge på fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel.
- 9) En effektiv overvåking av fluorholdige klimagasser er avgjørende for å måle framskrittene med å oppfylle målene om reduksjon av utslipp og for å vurdere virkningen av denne forordning. Bruken av konsekvente data av høy kvalitet er av avgjørende betydning for å sikre kvaliteten på rapporteringen av utslipp av fluorholdige klimagasser. Medlemsstatenes innføring av systemer for rapportering av utslipp av fluorholdige klimagasser vil sikre samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013⁽¹⁾. Data om lekkasje av fluorholdige klimagasser fra anlegg og produkter som samles inn av selskaper i henhold til denne forordning, kan i vesentlig grad forbedre disse systemene for rapportering av utslipp. På denne måten bør det være mulig å kontrollere at de opplysningene som brukes til å beregne utslipp, er konsekvente, og å forbedre tilnærminger basert på beregninger og dermed danne grunnlag for en bedre vurdering av utlippene av fluorholdige klimagasser i de nasjonale fortegnelsene over klimagasser.
- 10) Ettersom det finnes egnede alternativer bør det aktuelle forbudet mot bruk av svovelheksafluorid i presstøping av magnesium og gjenbruk av magnesiumlegeringer fra presstøping utvides til å omfatte anlegg som bruker mindre enn 850 kg svovelheksafluorid per år. På samme måte bør bruken av kuldemedier med et svært høyt globalt oppvarmingspotensial på 2 500 eller mer i forbindelse med service eller vedlikehold av kjøleutstyr med en fyllingsmengde på 40 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, forbyes etter en passende overgangsperiode.
- 11) Det bør innføres forbud mot å bringe i omsetning nye anlegg og produkter til kjøling, luftkondisjonering og brannvern som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, bestemte fluorholdige klimagasser når det finnes egnede alternativer til bruken av disse. Dersom det ikke finnes alternativer, eller disse ikke kan brukes av tekniske eller sikkerhetsmessige årsaker, eller dersom bruken av slike alternativer ville kunne medføre uforholdsmessig høye kostnader, bør det være mulig for Kommisjonen å tillate unntak slik at slike anlegg og produkter kan bringes i omsetning i et begrenset tidsrom. På bakgrunn av framtidig teknisk utvikling bør Kommisjonen vurdere nærmere forbud mot å bringe i omsetning nye anlegg og produkter for sekundære mellomspenningsbrytere og nye små, todelte klimaanlegg.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og for rapportering av andre opplysninger på nasjonalt plan og unionsplan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak nr. 280/2004/EF (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 13).

- 12) Anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser, bør kunne bringes i omsetning dersom det samlede utslippet av klimagasser for dette anlegget eller produktet i hele dets livssyklus, idet det tas hensyn til realistiske lekkasje- og gjenvinningsrater, er lavere enn det som ville ha vært tilfelle med tilsvarende utstyr uten fluorholdige klimagasser, hvis høyeste tillatte energiforbruk er fastsatt i de relevante gjennomføringstiltakene som er vedtatt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF⁽¹⁾. En regelmessig gjennomgåelse av disse gjennomførings-tiltakene på egnede tidspunkter i samsvar med nevnte direktiv vil bidra til å sikre at disse gjennomføringstiltakene fortsatt er effektive og hensiktsmessige.
- 13) En gradvis reduksjon av mengden av hydrofluorkarboner som kan bringes i omsetning, er blitt identifisert som den mest effektive og kostnadseffektive måten for å redusere utslippene av disse stoffene på lang sikt.
- 14) For å gjennomføre en gradvis reduksjon av mengden av hydrofluorkarboner som kan bringes i omsetning på markedet i Unionen, bør Kommissjonen tildele kvoter til enkeltstående produsenter og importører for omsetning av hydrofluorkarboner på markedet, for å sikre at den overordnede mengdebegrensningen av hydrofluorkarboner som bringes i omsetning, ikke overskrides. For ikke å sette på spill den gradvise reduksjonen av mengden av hydrofluorkarboner som bringes i omsetning, bør det tas hensyn til hydrofluorkarboner i anlegg eller produktet i Unionens kvotesystem. Dersom hydrofluorkarboner i anlegg eller produktet ikke er brakt i omsetning før påfyllingen av anlegget eller produktet, bør det kreves en samsvarserklæring for å dokumentere at det er tatt hensyn til disse hydrofluorkarbonene i Unionens kvotesystem.
- 15) I første omgang bør beregningen av referanseverdier og tildeling av kvoter til enkeltstående produsenter og importører baseres på mengden av hydrofluorkarboner som de har rapportert at de har brakt i omsetning i løpet av referanseperioden fra 2009 til 2012. For ikke å utelukke små foretak bør elleve prosent av den samlede mengdebegrensningen være forbeholdt importører og produsenter som ikke har brakt i omsetning ett tonn eller mer av fluorholdige klimagasser i referanseperioden.
- 16) Kommissjonen bør gjennom regelmessig omregning av referanseverdier og kvoter sikre at foretak får muligheten til å fortsette sin virksomhet på grunnlag av de gjennomsnittlige volumene de har brakt i omsetning de siste årene.
- 17) Produksjonsprosessen for enkelte fluorholdige gasser kan føre til betydelige utslipp av andre fluorholdige klimagasser som biprodukter. Fluorholdige klimagasser bør kunne bringes i omsetning på markedet bare på den betingelse at slike utslipp av biprodukter destrueres eller gjenvinnes til senere bruk.
- 18) Kommissjonen bør sikre at det finnes et sentralt elektronisk register for å forvalte kvoter for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning, herunder loggføring av anlegg og produkter som bringes i omsetning, særlig når anlegget eller produktet allerede er fylt på med hydrofluorkarboner som ikke har vært brakt i omsetning før påfylling, noe som krever verifisering gjennom en samsvarserklæring og etterfølgende tredjemannskontroll av at det er tatt hensyn til mengden av hydrofluorkarboner i Unionens kvotesystem.
- 19) For å opprettholde fleksibiliteten på markedet for hydrofluorkarboner i bulk bør det være mulig å overføre kvoter tildelt på grunnlag av referanseverdier til en annen produsent eller importør i Unionen, eller til en annen produsent eller importør som er representert i Unionen ved en enerepresentant.
- 20) For å gjøre det mulig å overvåke hvor effektiv denne forordning er bør de gjeldende forpliktelsene om rapportering utvides til å omfatte andre fluorholdige stoffer som har et betydelig globalt oppvarmingspotensial, eller som sannsynligvis vil erstatte de fluorholdige klimagassene som er oppført i vedlegg I. Av samme grunn bør destruering av fluorholdige klimagasser og import til Unionen av disse gassene når de inngår i anlegg og produkter, også rapporteres. Det bør fastsettes bagatellgrenser for å unngå en uforholdsmessig stor administrativ byrde, særlig for små og mellomstore bedrifter og svært små bedrifter.
- 21) Kommissjonen bør kontinuerlig overvåke virkningene av å redusere mengden av hydrofluorkarboner som er brakt i omsetning, herunder virkninger på levering av anlegg og produkter, når bruken av hydrofluorkarboner ville kunne føre til lavere utslipp i løpet av livssyklusen enn dersom det ble benyttet alternativ teknologi. Kommissjonen bør utarbeide en

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF av 21. oktober 2009 om fastsettelse av en ramme for å fastsette krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (EUT L 285 av 31.10.2009, s. 10).

rapport om tilgangen på hydrofluorkarboner på unionsmarkedet senest innen utgangen av 2020. Kommisjonen bør foreta en omfattende gjennomgåelse senest innen utgangen av 2022 med henblikk på en tilpasning til rett tid av bestemmelsene i denne forordning på bakgrunn av gjennomføringen av den, ny utvikling og internasjonale forpliktelser og med henblikk på å foreslå ytterligere reduksjonstiltak, dersom det er relevant.

- 22) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 23) For å endre visse ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter gis Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 24) Ettersom denne forordning er vedtatt i henhold til artikkel 192 nr. 1 i TEUV, hindrer den ikke medlemsstatene i å beholde eller innføre strengere vernetiltak som er forenelige med TEUV. I henhold til artikkel 193 i TEUV skal medlemsstater underrette Kommisjonen om slike tiltak.
- 25) Denne forordning endrer og utfyller formålet med forordning (EF) nr. 842/2006, som derfor bør oppheves. For å sikre en smidig overgang fra den gamle ordningen til den nye ordningen er det imidlertid hensiktsmessig å fastsette at kommisjonsforordning (EF) nr. 1493/2007⁽²⁾, (EF) nr. 1494/2007⁽³⁾, (EF) nr. 1497/2007⁽⁴⁾, (EF) nr. 1516/2007⁽⁵⁾, (EF) nr. 303/2008⁽⁶⁾, (EF) nr. 304/2008⁽⁷⁾, (EF) nr. 305/2008⁽⁸⁾, (EF) nr. 306/2008⁽⁹⁾, (EF) nr. 307/2008⁽¹⁰⁾ og (EF) nr. 308/2008⁽¹¹⁾ fortsatt bør være i kraft og fortsette å gjelde, med mindre og inntil de oppheves gjennom delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordning.
- 26) Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av den grensekryssende karakteren til de miljømessige problemene som denne forordning tar opp, og denne forordnings virkninger på handelen i Unionen og på den eksterne handelen, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1493/2007 av 17. desember 2007 om fastsettelse av formatet for den rapporten som skal innleveres av produsenter, importører og eksportører av visse fluorholdige klimagasser i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006 (EUT L 332 av 18.12.2007, s. 7).

⁽³⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1494/2007 av 17. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av etikettens utforming og ytterligere merkingsskrav med hensyn til produkter og utstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 332 av 18.12.2007, s. 25).

⁽⁴⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1497/2007 av 18. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for faste brannvernssystemer som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 333 av 19.12.2007, s. 4).

⁽⁵⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1516/2007 av 19. desember 2007 om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av standardkrav til lekkasjekontroll for fast kjøle-, klimaanleggs- og varmepumpeutstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 335 av 20.12.2007, s. 10).

⁽⁶⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 303/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav og vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifisering av foretak og personell med hensyn til fast kjøle-, klimaanleggs- og varmepumpeutstyr som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 304/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav og vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifisering av foretak og personell med hensyn til faste brannvernssystemer og brannslukkingsapparater som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 12).

⁽⁸⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 305/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav og vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifisering av personell som gjenvinner visse fluorholdige klimagasser fra høyspentbrytere (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 17).

⁽⁹⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 306/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav og vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifisering av personell som gjenvinner visse løsemidler basert på fluorholdige klimagasser, fra utstyr (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 307/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av minstekrav til opplæringsprogrammer og vilkårene for gjensidig godkjenning av opplæringsbevis for personell med hensyn til klimaanlegg i visse motorvogner som inneholder visse fluorholdige klimagasser (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 25).

⁽¹¹⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 308/2008 av 2. april 2008 om fastsettelse, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 842/2006, av formatet for melding om medlemsstatenes opplærings- og sertifiseringsprogrammer (EUT L 92 av 3.4.2008, s. 28).

samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Formålet med denne forordning er å verne miljøet ved å redusere utslipp av fluorholdige klimagasser. Denne forordning

- a) fastsetter bestemmelser om begrensning, bruk, gjenvinning og destruering av fluorholdige klimagasser, og om tilhørende tilleggstiltak,
- b) pålegger vilkår for å bringe i omsetning særskilte anlegg og produkter som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser,
- c) pålegger vilkår for særskilt bruk av fluorholdige klimagasser og
- d) fastsetter mengdebegrensninger for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «fluorholdige klimagasser» hydrofluorkarboner, perfluorkarboner, svovelheksafluorid og andre klimagasser som inneholder fluor, og er oppført i vedlegg I, eller stoffblandinger som inneholder et av disse stoffene,
- 2) «hydrofluorkarboner» eller «HFK» stoffer oppført i avsnitt 1 i vedlegg I, eller stoffblandinger som inneholder et av disse stoffene,
- 3) «perfluorkarboner» eller «PFK» stoffer oppført i avsnitt 2 i vedlegg I, eller stoffblandinger som inneholder et av disse stoffene,
- 4) «svovelheksafluorid» eller «SF₆» stoffer oppført i avsnitt 3 i vedlegg I, eller stoffblandinger som inneholder dette stoffet,
- 5) «stoffblanding» en væske som består av to eller flere stoffer, hvorav minst ett er et stoff som er oppført i vedlegg I eller i vedlegg II,
- 6) «globalt oppvarmingspotensial» eller «GWP» oppvarmingspotensialet til en fluorholdig klimagass i forhold til oppvarmingspotensialet til karbondioksid («CO₂»), beregnet i form av oppvarmingspotensialet over en periode på 100 år for ett kilogram av en klimagass i forhold til ett kilogram CO₂, som oppført i vedlegg I, II og IV eller når det gjelder stoffblandinger, beregnet i samsvar med vedlegg IV,
- 7) «tonn CO₂-ekvivalenter» en mengde klimagasser uttrykt som produktet av vekten av klimagasser i metrisk tonn og deres globale oppvarmingspotensial,
- 8) «driftsansvarlig» den fysiske eller juridiske personen som har det faktiske ansvaret for de tekniske funksjonene til anleggene og produktene som omfattes av denne forordning; en medlemsstat kan, i nærmere definerte og særlige situasjoner, utpeke eieren som den som har ansvaret for den driftsansvarliges forpliktelser,
- 9) «bruk» anvendelse av fluorholdige klimagasser ved framstilling eller vedlikehold av eller service på anlegg eller produkter, herunder etterfylling, eller i andre prosesser nevnt i denne forordning,
- 10) «bringe i omsetning» levering til eller tilgjengeliggjøring for en annen part innenfor Unionen for første gang, mot eller uten betaling, eller, når det gjelder en produsent, bruk for egen regning, og omfatter tollmessig frigivelse for fri omsetning i Unionen,
- 11) «hermetisk tett anlegg eller produkt» anlegg eller produkter der alle deler som inneholder fluorholdige klimagasser, er forseglet ved sveising, lodding eller en tilsvarende fast sammenføyning, som kan omfatte ventiler eller serviceåpninger med hette som gjør det mulig med tilfredsstillende reparasjon eller fjerning, og som har en testet lekkasjemengde på mindre enn tre gram per år under et trykk på minst en firedel av det høyeste tillatte trykket,

- 12) «beholder» et produkt som i hovedsak er utformet for transport eller lagring av fluorholdige klimagasser,
- 13) «engangsbeholder» en beholder som ikke kan etterfylles uten å bli tilpasset til dette formålet, eller som bringes i omsetning uten at det er fastsatt bestemmelser om at den skal returneres for etterfylling,
- 14) «gjenvinning» innsamling og lagring av fluorholdige klimagasser fra anlegg og produkter, herunder beholdere, i forbindelse med vedlikehold eller service eller før fjerning av anlegg eller produkter,
- 15) «gjenbruk» ombruk av en gjenvunnet fluorholdig klimagass etter en grunnleggende rensingsprosess,
- 16) «regenerering» ny bearbeiding av en gjenvunnet fluorholdig klimagass for å oppfylle samme krav som et ubrukt stoff, idet det tas hensyn til tiltenkt bruk,
- 17) «destruering» den prosessen som all eller det meste av en fluorholdig klimagass gjennomgår for å bli fast omdannet eller nedbrutt til et eller flere stabile stoffer som ikke er fluorholdige klimagasser,
- 18) «kassering» den prosessen der et anlegg eller produkt eller en del av et anlegg eller produkt som inneholder fluorholdige klimagasser, stenges helt av eller tas ut av drift eller bruk.
- 19) «reparasjon» istandsettelse av anlegg eller produkter som er skadet eller lekket, og som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser, som omfatter en del som inneholder eller er utformet for å inneholde slike gasser,
- 20) «installasjon» montering av to eller flere deler av produkter eller kretser, som inneholder eller er utformet for å inneholde fluorholdige klimagasser, for å installere et anlegg på det stedet der det skal være i drift, som medfører samling av gassrør i et system for å fullføre et kretsløp, uavhengig av om det er behov for å fylle på anlegget etter montering,
- 21) «vedlikehold eller service» all virksomhet, bortsett fra gjenvinning i henhold til artikkel 8 og lekkasjekontroller i henhold til artikkel 4 og artikkel 10 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, som innebærer et brudd i kretsene, som inneholder eller er utformet for å inneholde fluorholdige klimagasser, særlig påfylling av anlegget med fluorholdige klimagasser, fjerning av en eller flere deler av produktet eller kretsen, montering på nytt av to eller flere deler av produktet eller kretsen, samt reparasjon av lekkasjer,
- 22) «ubrukt stoff» et stoff som ikke har vært brukt tidligere,
- 23) «fastmontert» som vanligvis ikke flyttes når det er i bruk, herunder flyttbare klimaanlegg til innendørs bruk,
- 24) «mobil» som vanligvis forflyttes når det er i bruk,
- 25) «enkomponentsskum» en skumsammensetning i én enkelt aerosolbeholder i ureagert eller delvis reagert flytende form, som utvider seg og herdes når den forlater beholderen,
- 26) «kjøle- og frysebil» enhver motorvogn med en masse på over 3,5 tonn som er utformet og konstruert hovedsakelig med tanke på godstransport, og som er utstyrt med en kjøle- og fryseenhet,
- 27) «kjøle- og frysehenger» et kjøretøy som er utformet og konstruert for å bli trukket av en lastebil eller en traktor, hovedsakelig med tanke på godstransport, og som er utstyrt med en kjøle- og fryseenhet,
- 28) «teknisk aerosol» en aerosolbeholder som brukes til å vedlikeholde, reparere, rengjøre, teste, bekjempe insekter og framstille produkter og utstyr, ved installering av utstyr og til andre formål,
- 29) «lekkasjepåvisningssystem» en kalibrert mekanisk, elektrisk eller elektronisk innretning for å oppdage lekkasje av fluorholdige klimagasser, som varsler den driftsansvarlige når slike gasser påvises,
- 30) «foretak» enhver fysisk eller juridisk person som
 - a) produserer, bruker, gjenvinner, samler inn, gjenbraker, regenererer eller destruerer fluorholdige klimagasser,
 - b) importerer eller eksporterer fluorholdige klimagasser eller anlegg og produkter som inneholder slike gasser,
 - c) bringer i omsetning fluorholdige klimagasser eller anlegg og produkter som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, slike gasser,
 - d) installerer, utfører service, vedlikeholder, reparerer eller demonterer anlegg og produkter som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser, eller kontrollerer slikt utstyr for lekkasjer,

- e) bruker anlegg eller produkter som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser,
 - f) produserer, importerer, eksporterer, bringer i omsetning eller destruerer gassene oppført i vedlegg II,
 - g) bringer i omsetning anlegg eller produkter som inneholder gassene oppført i vedlegg II,
- 31) «råvare» enhver fluorholdig klimagass eller ethvert stoff som er oppført i vedlegg II, og som omdannes kjemisk i en prosess der det forandres fullstendig i forhold til sin opprinnelige sammensetning, og som gir bare ubetydelige utslipp,
 - 32) «kommersiell bruk» som brukes til lagring, utstilling eller distribusjon av produkter for salg til sluttbrukere i detaljhandel og serveringsvirksomhet,
 - 33) «brannvernutstyr» utstyr og systemer som benyttes for å forebygge og bekjempe brann, herunder brannsløkkingsapparater,
 - 34) «organisk Rankine-syklus» en syklus som inneholder kondenserbar fluorholdig klimagass og omdanner varme fra en varmekilde til energi til produksjon av elektrisk eller mekanisk energi,
 - 35) «militært utstyr» våpen, ammunisjon og krigsmateriell for militære formål som er nødvendig for å beskytte vesentlige sikkerhetsinteresser i medlemsstatene,
 - 36) «elektrisk bryteranlegg» strømbrytere og kombinasjoner av disse med tilhørende betjenings-, måle-, verne- og reguleringsutstyr, og sammensetninger av slike innretninger og slikt utstyr med tilhørende sammenkoplinger, tilbehør, begrensninger og støttekonstruksjoner, som er beregnet på bruk i forbindelse med produksjon, overføring, distribusjon og omdanning av elektrisk energi,
 - 37) «sentraliserte kjøle- og frysesystemer med flere moduler» systemer med to eller flere kompressorer som arbeider parallelt, og som er koplet til en eller flere felles kondensatorer og en rekke kjøle- og fryseapparater som kjøledisker, skap, fryserer eller kjøle- og fryserom.
 - 38) «primær kuldemediekrets i kaskadesystemer» primærkuldemediekretsen i et kaskadesystem der en kombinasjon av to eller flere separate kuldemediekretser er koplet i serie, slik at primærkuldemediekretsen absorberer kondensatorvarmen fra en sekundærkuldemediekrets,
 - 39) «todelt klimaanlegg» (splittanlegg) et klimaanlegg til innendørs bruk som består av én innendørsenhet og én utendørsenhet, som er koplet sammen med kjølerør, og som må installeres på stedet.

KAPITTEL II

BEGRENSNING

Artikkel 3

Forebygging av utslipp av fluorholdige klimagasser

1. Tilsiktet utslipp av fluorholdige klimagasser til atmosfæren skal være forbudt dersom utslipp ikke er teknisk nødvendig for den tiltenkte bruken.
2. Driftsansvarlige for anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser skal treffe forebyggende tiltak for å hindre utilsiktet utslipp («lekkasje») av disse gassene. De skal treffe alle tiltak som er teknisk og økonomisk gjennomførbare for å redusere lekkasjer av fluorholdige klimagasser til et minimum.
3. Dersom en lekkasje av fluorholdige klimagasser påvises, skal de driftsansvarlige sikre at anlegget eller produktet repareres så raskt som mulig.

Dersom anlegget eller produktet er underlagt lekkasjekontroll i henhold til artikkel 4 nr. 1, og en lekkasje i anlegget eller produktet er blitt reparert, skal de driftsansvarlige sikre at anlegget eller utstyret kontrolleres av en sertifisert, fysisk person innen én måned etter reparasjonen for å kontrollere at reparasjonen har vært effektiv.

4. Fysiske personer som utfører oppgavene nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a)–c), skal være sertifiserte i samsvar med artikkel 10 nr. 4 og 7, og treffe forebyggende tiltak for å hindre lekkasje av fluorholdige klimagasser.

Foretak som utfører installasjon, service, vedlikehold, reparasjon eller kassering av anlegg eller produkter som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–d), skal være sertifiserte i samsvar med artikkel 10 nr. 6 og 7 og treffe forebyggende tiltak for å forhindre lekkasje av fluorholdige klimagasser.

*Artikkel 4***Lekkasjekontroll**

1. Driftsansvarlige for anlegg eller produkter som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 5 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, og som ikke inngår i skumplast, skal sikre at utstyret kontrolleres for lekkasjer.

Hermetisk tette anlegg eller produkter som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på mindre enn 10 tonn CO₂-ekvivalenter, skal ikke omfattes av lekkasjekontroll i henhold til denne artikkel, forutsatt at anlegget eller produktet er merket som hermetisk tett.

Elektriske bryteranlegg skal ikke omfattes av lekkasjekontroll i henhold til denne artikkel, forutsatt at de oppfyller ett av følgende vilkår:

- a) De har en testet lekkasjerate som i henhold til produsentens spesifikasjon er på mindre enn 0,1 % per år, og er merket i samsvar med dette.
- b) De er utstyrt med en innretning som overvåker trykk eller densitet, eller
- c) de inneholder mindre enn 6 kg fluorholdige klimagasser.

2. Nr. 1 gjelder for driftsansvarlige for følgende anlegg eller produkter som inneholder fluorholdige klimagasser:

- a) Fastmonterte kuldeanlegg og -produkter.
- b) Fastmontert klimaanlegg.
- c) Fastmonterte varmepumper.
- d) Fastmontert brannvernutstyr.
- e) Kjøle- og fryseenheter til kjøle- og frysebiler og -hengere.
- f) Elektriske bryteranlegg.
- g) Organiske Rankine-sykluser.

Når det gjelder anlegg, produkter og utstyr nevnt i bokstav a)–e) i første ledd skal kontrollen utføres av fysiske personer som er sertifisert i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 10.

Som unntak fra første ledd i nr. 1 skal anlegg, produkter og utstyr som inneholder mindre enn 3 kg fluorholdige klimagasser, eller hermetisk tette anlegg eller produkter merket som dette og inneholder mindre enn 6 kg fluorholdige klimagasser, inntil 31. desember 2016 ikke omfattes av lekkasjekontroll.

3. Lekkasjekontrollene i henhold til nr. 1 skal utføres med følgende hyppighet:

- a) For anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 5 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, men mindre enn 50 tonn CO₂-ekvivalenter: minst hver tolvte måned, eller dersom det er installert et lekkasjepåvisningssystem, minst hver 24. måned.
- a) For anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 50 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, men mindre enn 500 tonn CO₂-ekvivalenter: minst hver sjetten måned, eller dersom det er installert et lekkasjepåvisningssystem, minst hver tolvte måned.
- c) For anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 500 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer: minst hver tredje måned, eller dersom det er installert et lekkasjepåvisningssystem, minst hver sjetten måned.

4. For brannvernutstyr som er nevnt i nr. 2 bokstav d), skal forpliktelsene i nr. 1 anses som oppfylt dersom følgende to vilkår er oppfylt:

- a) Den gjeldende kontrollordningen oppfyller kravene i ISO 14520- eller EN 15004-standarden, og
- b) brannvernutstyret kontrolleres like så ofte som det kreves i henhold til nr. 3.

5. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette krav til de lekkasjekontrollene som skal utføres i samsvar med nr. 1 i denne artikkel for hver type utstyr nevnt i dette nummer, identifisere de delene av anlegg og produkter der risikoen for lekkasje er størst, og oppheve rettsakter som er vedtatt i henhold til artikkel 3 nr. 7 i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

Artikkel 5

Lekkasjepåvisningssystemer

1. Driftsansvarlige for det utstyret som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–d), og som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 500 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, skal sikre at utstyret har et lekkasjepåvisningssystem som varsler den driftsansvarlige eller en servicebedrift ved lekkasjer.
2. Driftsansvarlige for det utstyret som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav f)–g), og som inneholder fluorholdige klimagasser i mengder på 500 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer, og som er installert fra og med 1. januar 2017, skal sikre at utstyret har et lekkasjepåvisningssystem som varsler den driftsansvarlige eller en servicebedrift ved lekkasjer.
3. Driftsansvarlige for det utstyret som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–d) og g), og som er omfattet av nr. 1 eller 2 i denne artikkel, skal sikre at lekkasjepåvisningssystemene kontrolleres minst én gang hver tolvte måned for å sikre at de fungerer tilfredsstillende.
4. Driftsansvarlige for det utstyret som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav f), og som er omfattet av nr. 2 i denne artikkel, skal sikre at lekkasjepåvisningssystemene kontrolleres minst én gang hvert sjetten år for å sikre at de fungerer tilfredsstillende.

Artikkel 6

Loggføring

1. Driftsansvarlige for anlegg og produkter som kontrolleres for lekkasjer i henhold til artikkel 4 nr. 1, skal opprette og føre et register for hver del av slike anlegg og produkter med nærmere angivelse av følgende:
 - a) Fyllingsmengden og typen av fluorholdige klimagasser som er installert.
 - b) Fyllingsmengden av fluorholdige klimagasser som er tilført under installering, vedlikehold eller service, eller på grunn av lekkasje.
 - c) Hvorvidt fyllingsmengdene av installerte fluorholdige klimagasser er blitt gjenbrukt eller regenerert, herunder navnet på og adressen til gjenbruks- eller regenereringsanlegget, og eventuelt sertifiseringsnummeret.
 - d) Mengden av fluorholdige klimagasser som er gjenvunnet.
 - e) Identiteten til det foretaket som har installert, utført service, vedlikeholdt og eventuelt reparert eller kassert anlegget eller produktet, herunder eventuelt nummeret på dets sertifikat.
 - f) Datoene for og resultatene av kontrollene utført i henhold til artikkel 4 nr. 1–3.
 - g) Dersom anlegget eller produktet ble kassert, de tiltakene som er truffet for å gjenvinne og sluttbehandle de fluorholdige klimagassene.
2. Med mindre registrene nevnt i nr. 1 lagres i en database opprettet av vedkommende myndigheter i medlemsstatene gjelder følgende regler:

- a) De driftsansvarlige nevnt i nr. 1 skal føre registre som nevnt i dette nummer i minst fem år.
- b) Foretakene som utfører oppgavene nevnt i nr. 1 bokstav e) for driftsansvarlige, oppbevarer kopier av registrene nevnt i nr. 1 i minst fem år.

Registrene nevnt i nr. 1 skal på anmodning gjøres tilgjengelige for vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten eller for Kommisjonen. I den utstrekning slike registre inneholder miljøinformasjon, får europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF⁽¹⁾ eller europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006⁽²⁾ tilsvarende anvendelse.

3. Med henblikk på artikkel 11 nr. 4 skal foretak som leverer fluorholdige klimagasser opprette et register over relevante opplysninger om kjøpere av fluorholdige klimagasser, herunder følgende opplysninger:

- a) Numrene på kjøpernes sertifikater, og
- b) de mengdene av fluorholdige klimagasser som er kjøpt.

Foretak som leverer fluorholdige klimagasser, skal føre disse registrene i minst fem år.

De foretakene som leverer fluorholdige klimagasser, skal på anmodning gjøre slike registre tilgjengelige for vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten eller for Kommisjonen. I den utstrekning registrene inneholder miljøinformasjon, får direktiv 2003/4/EF eller forordning (EF) nr. 1367/2006 tilsvarende anvendelse.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette formatet for registrene nevnt i nr. 1 og 3 i denne artikkel, og angi hvordan de bør opprettes og føres. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

Artikkel 7

Utslipp av fluorholdige klimagasser i forbindelse med produksjon

1. Produsenter av fluorholdige forbindelser skal treffe alle nødvendige tiltak for å begrense utslipp av fluorholdige klimagasser i størst mulig grad under

- a) produksjon,
- b) transport, og
- c) lagring.

Denne artikkel får også anvendelse når fluorholdige klimagasser produseres som biprodukter.

2. Med forbehold for artikkel 11 nr. 1 skal det være forbudt å bringe i omsetning fluorholdige klimagasser og de gassene som er oppført i vedlegg II, med mindre produsenter og importører, når det er relevant, på tidspunktet for en slik omsetning framlegger dokumentasjon som viser at trifluormetan, som produseres som et biprodukt under produksjonsprosessen, herunder ved framstilling av råvare til deres produksjon, er blitt destruert eller gjenvunnet til senere bruk i samsvar med beste tilgjengelige teknikker.

Dette kravet får anvendelse fra 11. juni 2015.

Artikkel 8

Gjenvinning

1. Driftsansvarlige for fastmonterte anlegg eller produkter eller kjøle- og fryseenheter i kjøle- og frysebiler og -hengere som inneholder fluorholdige klimagasser som ikke inngår i skumplast, skal sikre at gjenvinningen av disse gassene utføres av fysiske personer som innehar de relevante sertifikatene fastsatt i artikkel 10, slik at disse gassene gjenbrukes, regenereres eller destrueres.

Dette kravet gjelder for driftsansvarlige for følgende utstyr:

- a) Kuldemediekretser i fastmonterte kulde-, klima- og varmepumpeanlegg.
- b) Kuldemediekretser i kjøle- og fryseenheter i kjøle- og frysebiler og -hengere.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig tilgang til miljøinformasjon, og om oppheving av rådsdirektiv 90/313/EØF (EUT L 41 av 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006 av 6. september 2006 om anvendelse på fellesskapsinstitusjoner og -organer av bestemmelsene i Århus-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmenn deltakelse i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i saker vedrørende miljø (EUT L 264 av 25.9.2006, s. 13).

- c) Fastmonterte anlegg og produkter som inneholder løsemidler basert på fluorholdige klimagasser.
 - d) Fastmontert brannvernutstyr.
 - e) Stasjonære elektriske brytere.
2. Det foretaket som bruker en beholder til fluorholdige klimagasser rett før den skal sluttbehandles, skal sørge for at eventuelle restgasser i beholderen gjenvinnes for å sikre at de gjenbrukes, regenereres eller destrueres.
3. Driftsansvarlige for anlegg og produkter som ikke er oppført i nr. 1, herunder mobilt utstyr, som inneholder fluorholdige klimagasser, skal sørge for at gassene gjenvinnes, i den utstrekning det er teknisk mulig og ikke medfører uforholdsmessig høye kostnader, av fysiske personer med tilstrekkelige kvalifikasjoner, slik at gassene gjenbrukes, regenereres eller destrueres, eller sørge for at de destrueres uten forutgående gjenvinning.

Gjenvinning av fluorholdige klimagasser fra klimaanlegg i veigående kjøretøyer utenfor virkeområdet for europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF⁽¹⁾ skal utføres av fysiske personer med tilstrekkelige kvalifikasjoner.

For gjenvinning av fluorholdige klimagasser fra klimaanlegg i motorvogner som hører inn under virkeområdet for direktiv 2006/40/EF, anses bare fysiske personer som innehar minst et opplæringsbevis i samsvar med artikkel 10 nr. 2, å inneha tilstrekkelige kvalifikasjoner.

Artikkel 9

Ordninger for produsentansvar

Med forbehold for gjeldende unionsregelverk skal medlemsstatene oppfordre til utvikling av ordninger for produsentansvar for gjenvinning av fluorholdige klimagasser og gjenbruk, regenerering eller destruering av disse.

Medlemsstatene skal gi Kommisjonen opplysninger om tiltak som er truffet i henhold til første ledd.

Artikkel 10

Opplæring og sertifisering

1. Medlemsstatene skal på grunnlag av minstekravene som er nevnt i nr. 5, opprette eller tilpasse sertifiseringsprogrammer, herunder evalueringsprosesser. Medlemsstatene skal sørge for at opplæringen er tilgjengelig for fysiske personer som utfører følgende oppgaver:
 - a) Installering, service, vedlikehold, reparasjon eller kassering av utstyret oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–f).
 - b) Lekkasjekontroll av utstyr nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–e) som fastsatt i artikkel 4 nr. 1.
 - c) Gjenvinning av fluorholdige klimagasser som fastsatt i artikkel 8 nr. 1.
2. Medlemsstatene skal sikre at det finnes opplæringsprogrammer for fysiske personer som gjenvinner fluorholdige klimagasser fra klimaanlegg i motorvogner som hører inn under virkeområdet for direktiv 2006/40/EF, på grunnlag av minstekravene nevnt i nr. 5.
3. Sertifiseringsprogrammene og opplæringen fastsatt i nr. 1 og 2 skal omfatte følgende:
 - a) Gjeldende forskrifter og tekniske standarder.
 - b) Forebygging av utslipp.
 - c) Gjenvinning av fluorholdige klimagasser.
 - d) Sikker håndtering av utstyr av den typen og størrelsen som omfattes av sertifikatet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF av 17. mai 2006 om utslipp fra klimaanlegg i motorvogner og om endring av rådsdirektiv 70/156/EØF (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12).

e) Opplysninger om relevante teknologier for å erstatte eller redusere bruken av fluorholdige klimagasser og sikker håndtering av disse.

4. Sertifikater i henhold til de sertifiseringsprogrammene som er fastsatt i nr. 1, skal utstedes på betingelse av at søkeren har fullført en evalueringsprosess fastsatt i samsvar med nr. 1, 3 og 5.

5. Minstekravene til sertifiseringsprogrammene er fastsatt i forordning (EF) nr. 303/2008 til (EF) nr. 306/2008 og i henhold til nr. 12. Minstekravene til opplæringsbevis er fastsatt i forordning (EF) nr. 307/2008 og i henhold til nr. 12. Disse minstekravene skal for hver type utstyr som er nevnt i nr. 1 og 2, angi praktiske ferdigheter og teoretiske kunnskaper, eventuelt skille mellom ulike former for virksomheter som omfattes, samt vilkårene for gjensidig godkjenning av sertifikater og opplæringsbevis.

6. Medlemsstatene skal opprette eller tilpasse sertifiseringsprogrammer på grunnlag av minstekravene nevnt i nr. 5 for foretak som utfører installasjon, service, vedlikehold, reparasjon eller kassering av det utstyret som er oppført i artikkel 4 nr. 2 bokstav a)–d), for andre parter.

7. Gjeldende sertifikater og opplæringsbevis som er utstedt i samsvar med forordning (EF) nr. 842/2006, skal fortsatt være gyldige i samsvar med de vilkårene som de opprinnelig ble utstedt på.

8. Medlemsstatene skal sikre at alle fysiske personer som innehar sertifikat i henhold til sertifiseringsprogrammene som er fastsatt i nr. 1 og 7, har tilgang til opplysninger om hvert av følgende punkter:

a) Teknologiene nevnt i nr. 3 bokstav e) og

b) gjeldende forskriftskrav for håndtering av utstyr som inneholder alternative kuldemedier med fluorholdige klimagasser.

9. Medlemsstatene skal sørge for at det finnes tilgang til opplæring for fysiske personer som ønsker å oppdatere sine kunnskaper med hensyn til punktene nevnt i nr. 3.

10. Medlemsstatene skal senest 1. januar 2017 underrette Kommisjonen om sine sertifiserings- og opplæringsprogrammer.

Medlemsstatene skal godkjenne sertifikater og opplæringsbevis som er utstedt i en annen medlemsstat i samsvar med denne artikkel. De skal ikke begrense adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen fordi et sertifikat er blitt utstedt i en annen medlemsstat.

11. Ethvert foretak som tildeler en oppgave nevnt i nr. 1 til et annet foretak, skal treffe rimelige tiltak for å sikre at sistnevnte innehar de nødvendige sertifikatene som kreves for å utføre oppgavene i henhold til denne artikkel.

12. Dersom det for anvendelsen av denne artikkel viser seg nødvendig å fastsette en mer harmonisert strategi for opplæring og sertifisering, skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter tilpasse og ajourføre minstekravene til ferdigheter og kunnskap som skal inngå, angi nærmere regler for sertifisering eller bevis samt vilkårene for gjensidig anerkjennelse og oppheve rettsakter som er vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24. Når Kommisjonen utøver sin myndighet i henhold til dette nummer, skal den ta hensyn til relevante gjeldende ordninger for kvalifisering eller sertifisering.

13. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette formatet for underretningen nevnt i nr. 10 i denne artikkel og oppheve rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 5 i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

14. Dersom kravene i henhold til denne artikkel med hensyn til levering av sertifiseringer og opplæring innebærer uforholdsmessig store byrder for en medlemsstat på grunn av et lavt befolkningstall og derfor mangel på etterspørsel etter slik opplæring og sertifisering, kan kravene oppfylles gjennom godkjenning av sertifikater utstedt i andre medlemsstater.

Medlemsstater som anvender dette nummer, skal underrette Kommisjonen, som skal underrette de andre medlemsstatene.

15. Ingen bestemmelse i denne artikkel skal hindre medlemsstatene i å opprette ytterligere sertifisering- og opplæringsprogrammer med hensyn til annet utstyr enn det som er nevnt i nr. 1.

KAPITTEL III

OMSETNING OG BRUKSBEGRENSNING

Artikkel 11

Begrensning på omsetning

1. Det skal være forbudt å bringe anlegg og produkter oppført i vedlegg III i omsetning, med unntak av militært utstyr, fra den datoen som er angitt i nevnte vedlegg, og som i visse tilfeller er differensiert etter type eller globalt oppvarmingspotensial for den aktuelle fluorholdige klimagassen.

2. Forbudet angitt i nr. 1 gjelder ikke anlegg eller produkter der det i kravene til miljøvennlig utforming vedtatt i henhold til direktiv 2009/125/EF, er fastslått at anlegget eller produktet på grunn av høyere energieffektivitet under drift vil ha lavere CO₂-ekvivalente utslipp i hele livssyklusen enn det som er tilfelle for tilsvarende anlegg eller produkter som oppfyller de relevante kravene til miljøvennlig utforming og ikke inneholder hydrofluorkarboner.

3. Etter en begrunnet anmodning fra en vedkommende myndighet i en medlemsstat og idet det tas hensyn til målene i denne forordning, kan Kommisjonen unntaksvis ved hjelp av gjennomføringsrettsakter tillate unntak i inntil fire år for å gjøre det mulig å bringe anlegg og produkter som er oppført i vedlegg III, i omsetning, og som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser, dersom det kan påvises at

- a) det for et særskilt anlegg eller produkt eller en del av et anlegg eller produkt, eller for en bestemt kategori av anlegg eller produkter, ikke finnes alternativer, eller at disse ikke kan brukes av tekniske eller sikkerhetsmessige årsaker, eller
- b) bruken av teknisk gjennomførbare og sikre alternativer ville medføre uforholdsmessige høye kostnader.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

4. For å utføre installasjon, service, vedlikehold eller reparasjon av anlegg eller produkter som inneholder fluorholdige klimagasser, eller hvis funksjon er avhengig av disse gassene, som krever sertifisering eller bevis i henhold til artikkel 10, skal fluorholdige klimagasser bare selges til og kjøpes av foretak som innehar relevante sertifikater eller bevis i samsvar med artikkel 10, eller foretak som har ansatte som innehar et sertifikat eller et opplæringsbevis i samsvar med artikkel 10 nr. 2 og 5. Dette nummer skal ikke hindre foretak uten sertifisering som ikke utfører de formene for virksomhet som er nevnt i første punktum i dette nummer, fra å samle inn, transportere eller levere fluorholdige klimagasser.

5. Ikke-hermetisk tette anlegg eller produkter med fluorholdige klimagasser skal bare selges til sluttbrukeren dersom det kan dokumenteres at installasjonen skal utføres av et foretak som er sertifisert i samsvar med artikkel 10.

6. Kommisjonen skal på grunnlag av tilgjengelige opplysninger fra medlemsstatene samle inn opplysninger om nasjonale bestemmelser, standarder eller lovgivning i medlemsstatene med hensyn til erstatningsteknologi ved bruk av alternativer til fluorholdige klimagasser i kulde-, klima- og varmepumpeanlegg og i skumplast.

Kommisjonen skal innen 1. januar 2017 offentliggjøre en sammenfattende rapport om opplysningene som er samlet inn i henhold til første ledd.

Artikkel 12

Merking og opplysninger om anlegg og produkter

1. Anlegg og produkter som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser, skal ikke bringes i omsetning med mindre de er merket. Dette gjelder bare for

- a) kuldeanlegg,
- b) klimaanlegg,

- c) varmpumper,
- d) brannvernstyr,
- e) elektriske bryteranlegg,
- f) aerosolbeholdere som inneholder fluorholdige klimagasser, med unntak av inhalatorer med doseringsinnretning for levering av legemiddelbestanddelene,
- g) alle beholdere for fluorholdige klimagasser,
- h) løsemidler basert på fluorholdige klimagasser, og
- i) organiske Rankine-sykluser.

2. Anlegg eller produkter som er omfattet av et unntak i henhold til artikkel 11 nr. 3, skal merkes i henhold til dette og inneholde en merknad om at nevnte anlegg eller produkter bare kan brukes til det formålet som er omfattet av et unntak i henhold til nevnte artikkel.

3. Den merkingen som kreves i henhold til nr. 1, skal inneholde følgende opplysninger:

- a) En henvisning til at anlegget eller produktet inneholder fluorholdige klimagasser eller at dets funksjon er avhengig av slike gasser.
- b) Den aksepterte handelsbetegnelse for de aktuelle fluorholdige klimagassene eller, dersom det ikke finnes en slik betegnelse, det kjemiske navnet.
- c) Fra 1. januar 2017, mengden uttrykt i vekt og i CO₂-ekvivalenter av fluorholdige klimagasser i anlegget eller produktet, eller mengden av fluorholdige klimagasser som utstyret er konstruert for, og gassenes globale oppvarmingspotensial.

Den merkingen som kreves i henhold til nr. 1, skal, når det er relevant, inneholde følgende opplysninger:

- a) En merknad om at de fluorholdige klimagassene befinner seg i et hermetisk tett anlegg eller produkt.
- b) En henvisning til at elektriske brytere har en testet lekkasjerate på mindre enn 0,1 % per år i henhold til den tekniske spesifikasjonen fra produsenten.

4. Merket skal være lett leselig og ikke kunne slettes og være plassert enten

- a) nær serviceventiler for påfylling eller gjenvinning av den fluorholdige klimagassen, eller
- b) på den delen av anlegget eller produktet som inneholder den fluorholdige klimagassen.

Merket skal være på det eller de offisielle språkene i den medlemsstaten der det skal bringes i omsetning.

5. Skumplast og polyolblandinger som inneholder fluorholdige klimagasser, skal ikke bringes i omsetning med mindre de fluorholdige klimagassene er identifisert med et merke som bruker den aksepterte handelsbetegnelsen, eller, dersom det ikke finnes en slik betegnelse, det kjemiske navnet. Merket skal klart angi at skumplasten eller polyolblandingen inneholder fluorholdige klimagasser. Når det gjelder skumplater, skal disse opplysningene angis tydelig på platene og ikke kunne fjernes.

6. Regenererte eller gjenbrukte fluorholdige klimagasser skal merkes med opplysninger om at stoffet er regenerert eller gjenbrukt, opplysninger om partinummeret og navnet på og adressen til regenererings- eller gjenbrukssanlegget.

7. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for destruering, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan destrueres.

8. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for direkte eksport, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan eksporteres direkte.

9. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for å brukes i militært utstyr, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan brukes til dette formålet.

10. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for etsing av halvledermaterialer eller rengjøring av kamre til kjemisk dampavsetning i halvlederindustrien, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan brukes til dette formålet.

11. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for å brukes som råvare, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan brukes som råvare.

12. Fluorholdige klimagasser som bringes i omsetning for produksjon av inhalatorer med doseringsinnretninger for levering av legemiddelbestanddel, skal merkes med en opplysning om at innholdet i beholderen bare kan brukes til dette formålet.

13. De opplysningene som er nevnt i nr. 3 og 5 skal innføres i bruksanvisningene for de aktuelle anleggene og produktene.

Når det gjelder anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser med et globalt oppvarmingspotensial på 150 eller mer, skal slike opplysninger også inngå i beskrivelsene som brukes til reklame.

14. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette formatet for den merkingen som er nevnt i nr. 1 og nr. 4–12, og kan oppheve rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 842/2006. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

15. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 22 for å endre kravene til merking angitt i nr. 4–12, dersom det er hensiktsmessig med hensyn til kommersiell og teknologisk utvikling.

Artikkel 13

Bruksbegrensning

1. Bruken av svovelheksafluorid i presstøping av magnesium og i gjenbruk av magnesiumlegeringer fra presstøping skal være forbudt.

Når det gjelder anlegg som bruker mindre enn 850 kg per år i forbindelse med presstøping av magnesium og i gjenbruk av magnesiumlegeringer fra presstøping, gjelder dette forbudet først fra 1. januar 2018.

2. Det skal være forbudt å bruke svovelheksafluorid for å fylle dekkene på kjøretøy.

3. Fra 1. januar 2020 er det forbudt å bruke fluorholdige klimagasser med et globalt oppvarmingspotensial på 2 500 eller over i forbindelse med service eller vedlikehold av kuldeanlegg med en fyllingsmengde på 40 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer.

Dette nummer gjelder ikke militært utstyr eller anlegg eller produkter beregnet på å bli brukt til å kjøle produkter til temperaturer under – 50 °C.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder ikke følgende kategorier av fluorholdige klimagasser før 1. januar 2030:

- a) Regenererte fluorholdige klimagasser med et globalt oppvarmingspotensial på 2 500 eller over som brukes til vedlikehold eller service av eksisterende kuldeanlegg, forutsatt at de er merket i samsvar med artikkel 12 nr. 6.
- b) Gjenbrukte fluorholdige klimagasser med et globalt oppvarmingspotensial på 2 500 eller over som brukes til vedlikehold eller service av eksisterende kuldeanlegg, forutsatt at de er gjenvunnet fra slikt utstyr. Slike gjenbrukte gasser kan bare brukes av det foretaket som har utført gjenvinning som et ledd i vedlikeholdet eller servicen, eller av det foretaket som gjenvinningen ble utført for som et ledd i vedlikeholdet eller servicen.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder ikke kuldeanlegg som er omfattet av et unntak i henhold til artikkel 11 nr. 3.

*Artikkel 14***Forhåndsfilling av anlegg og produkter med hydrofluorkarboner**

1. Fra 1. januar 2017 skal kulde-, klima- og varmpumpeanlegg som er fylt på med hydrofluorkarboner, ikke bringes i omsetning, med mindre det tas hensyn til hydrofluorkarbonene påfylt anlegget eller produktet innenfor kvotesystemet nevnt i kapittel IV.

2. Produsenter og importører av anlegg og produkter skal, når de bringer i omsetning forhåndsfylte anlegg eller produkter som nevnt i nr. 1, kunne dokumentere at nr. 1 er overholdt fullt ut og utstede en samsvarserklæring i denne forbindelse.

Dersom hydrofluorkarboner som finnes i anlegget eller produktet, ikke er brakt i omsetning forut for påfyllingen av anlegget eller produktet, skal importører av dette anlegget eller produktet fra og med 1. januar 2018 sikre at en uavhengig revisor kontrollerer dokumentasjonens nøyaktighet og samsvarserklæring for det foregående kalenderåret senest 31. mars hvert år. Revisoren skal enten være

- a) godkjent i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁽¹⁾, eller
- b) akkreditert til å kontrollere regnskaper i samsvar med lovgivningen i den berørte medlemsstaten.

Produsenter og importører av anlegg eller produkter nevnt i nr. 1 skal oppbevare dokumentasjon og samsvarserklæring i en periode på minst fem år etter at slike anlegg eller produkter er brakt i omsetning. Importører av anlegg og produkter som bringer i omsetning forhåndsfylte anlegg eller produkter, der hydrofluorkarboner i dette anlegget eller produktet ikke er brakt i omsetning forut for påfyllingen av utstyret, skal sikre at de er registrert i henhold til artikkel 17 nr. 1 bokstav e).

3. Ved utstedelse av en samsvarserklæring skal produsenter og importører av anlegg eller produkter nevnt i nr. 1 påta seg ansvaret for å overholde bestemmelsene i nr. 1 og 2.

4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette nærmere bestemmelser om samsvarserklæringen og kontrollen utført av den uavhengige revisoren som er nevnt i denne artikkels annet ledd nr. 2. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

KAPITTEL IV

REDUKSJON AV MENGDEN AV HYDROFLUORKARBONER SOM BRINGES I OMSETNING*Artikkel 15***Reduksjon av mengden av hydrofluorkarboner som bringes i omsetning**

1. Kommisjonen skal sikre at mengden av hydrofluorkarboner som produsenter og importører har rett til å bringe i omsetning i Unionen hvert år, ikke overstiger største mengde for det aktuelle året, beregnet i samsvar med vedlegg V.

Produsenter og importører skal sikre at mengden av hydrofluorkarboner beregnet i samsvar med vedlegg V, som hver av dem bringer i omsetning, ikke overstiger deres respektive kvoter, som er tildelt i henhold til artikkel 16 nr. 5, eller overført i henhold til artikkel 18.

2. Denne artikkel får ikke anvendelse på produsenter eller importører av mindre enn 100 tonn CO-ekvivalenter av hydrofluorkarboner per år.

Denne artikkel får heller ikke anvendelse på følgende kategorier av hydrofluorkarboner:

- a) Hydrofluorkarboner som importeres til Unionen for destruering.
- b) Hydrofluorkarboner brukt av en produsent som råvare, eller som en produsent eller en importør leverer direkte til foretak for bruk som råvarer.
- c) Hydrofluorkarboner som en produsent eller en importør leverer direkte til foretak for eksport ut av Unionen, når disse hydrofluorkarbonene ikke senere gjøres tilgjengelige for noen annen part i Unionen forut for eksport.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

- d) Hydrofluorkarboner som en produsent eller en importør leverer direkte for bruk i militært utstyr.
- e) Hydrofluorkarboner som en produsent eller en importør leverer direkte til et foretak som bruker dem til etsing av halvleder-materiale eller rengjøring av kamre til kjemisk dampavsetting i halvlederindustrien.
- f) Fra og med 1. januar 2018, hydrofluorkarboner som en produsent eller en importør leverer direkte til et foretak som produserer inhalatorer med doseringsinnretninger for levering av legemiddelbestanddel.

3. Denne artikkel og artikkel 16, 18, 19 og 25 får også anvendelse på hydrofluorkarboner i polyolblandinger.

4. Etter en begrunnet anmodning fra en vedkommende myndighet i en medlemsstat og idet det tas hensyn til målene i denne forordning, kan Kommisjonen unntaksvis ved hjelp av gjennomføringsrettsakter tillate unntak i inntil fire år for å gjøre det mulig å utelukke hydrofluorkarboner som benyttes i særskilte anvendelser eller særskilte kategorier av anlegg eller produkter, fra kvotekravet i nr. 1, dersom det kan påvises at

- a) det for disse særskilte anvendelsene, anleggene eller produktene ikke finnes alternativer, eller at disse ikke kan brukes av tekniske eller sikkerhetsmessige årsaker, og
- b) en tilstrekkelig forsyning av hydrofluorkarboner ikke kan sikres uten at det medfører uforholdsmessig høye kostnader.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

Artikkel 16

Tildeling av kvoter for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning

1. Innen 31. oktober 2014 skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette for hver enkelt produsent eller importør som har rapportert opplysninger i henhold til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 842/2006, en referanseverdi basert på det årlige gjennomsnittet av de mengdene av hydrofluorkarboner som produsenten eller importøren har rapportert er brakt i omsetning fra 2009 til 2012. Referanseverdiene skal beregnes i samsvar med vedlegg V til denne forordning.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

2. Produsenter og importører som ikke har rapportert at hydrofluorkarboner er brakt i omsetning i henhold til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 842/2006 for referanseperioden nevnt i nr. 1, kan erklære at de har til hensikt å bringe hydrofluorkarboner i omsetning det påfølgende året.

Erklæringen skal rettes til Kommisjonen, og det skal angis hvilke typer hydrofluorkarboner og mengder som forventes å bli brakt i omsetning.

Kommisjonen skal utstede et varsel om fristen for innlevering av disse erklæringene. Før foretak avgir en erklæring i henhold til nr. 2 og 4 i denne artikkel, skal de registreres i det registeret som er fastsatt i artikkel 17.

3. Senest 31. oktober 2017 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen foreta en ny beregning av referanseverdier for produsenter og importører som er nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, på grunnlag av det årlige gjennomsnittet av de mengdene av hydrofluorkarboner som på lovlig vis er brakt i omsetning fra og med 1. januar 2015, som rapportert i henhold til artikkel 19 for de tilgjengelige årene. Kommisjonen skal fastsette disse referanseverdiene ved hjelp av gjennomføringsrettsakter.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

4. De produsentene og importørene som det er fastsatt referanseverdier for, kan etter framgangsmåten fastsatt i nr. 2 avgi en erklæring om ytterligere mengder.

5. Kommisjonen skal tildele kvoter for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning til hver enkelt produsent og importør for hvert år fra og med år 2015 i henhold til den tildelingsordningen som er fastsatt i vedlegg VI.

Kvoter skal bare tildeles produsenter eller importører som er etablert i Unionen, eller som har bemyndiget en enerepresentant som er etablert i Unionen, for å oppfylle kravene i denne forordning. Enerepresentanten kan være den samme som er bemyndiget i henhold til artikkel 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾.

Enerepresentanten skal oppfylle alle de forpliktelsene produsentene og importørene har i henhold til denne forordning.

Artikkel 17

Register

1. Senest 1. januar 2015 skal Kommisjonen opprette et elektronisk register over kvoter for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning og sikre at det fungerer («registeret»).

Registrering i registeret skal være obligatorisk for følgende:

- a) Produkter og importører som har fått tildelt en kvote for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning i henhold til artikkel 16 nr. 5.
- b) Foretak som har fått overført en kvote i henhold til artikkel 18.
- c) Produsenter og importører som erklærer at de har til hensikt å avgi en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 2.
- d) Produsenter og importører som leverer, eller foretak som mottar hydrofluorkarboner for de formålene som er oppført i artikkel 15 nr. 2 annet ledd bokstav a)–f).
- e) Importører av anlegg og produkter som bringer forhåndsfylte anlegg eller produkter i omsetning, der hydrofluorkarboner i anlegget eller produktet ikke er brakt i omsetning forut for påfyllingen av anlegget eller produktet i samsvar med artikkel 14.

Registreringen skal foretas ved hjelp av en søknad til Kommisjonen i samsvar med framgangsmåter som skal fastsettes av Kommisjonen.

2. Ved hjelp av gjennomføringsrettsakter kan Kommisjonen, i den grad det er nødvendig, sikre at registeret fungerer som det skal. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.
3. Kommisjonen skal sikre at registrerte produsenter og importører underrettes via registeret om den tildelte kvoten og om eventuelle endringer i løpet av tildelingsperioden.
4. Vedkommende myndigheter, herunder tollmyndigheter, i medlemsstatene skal ha tilgang til registeret i informasjonsøyemed.

Artikkel 18

Overføringer av kvoter og tillatelse til å bruke kvoter for å bringe i omsetning hydrofluorkarboner i importerte anlegg eller produkter

1. Enhver produsent eller importør som det er fastsatt en referanseverdi for i henhold til artikkel 16 nr. 1 eller 3, og som har fått tildelt en kvote i samsvar med artikkel 16 nr. 5, kan overføre denne kvoten helt eller delvis i det registeret som er nevnt i artikkel 17 nr. 1, til en annen produsent eller importør i Unionen, eller til en annen produsent eller importør som er representert i Unionen ved en enerepresentant som nevnt i artikkel 16 nr. 5 annet og tredje ledd.
2. Enhver produsent eller importør som har fått tildelt sin kvote i henhold til artikkel 16 nr. 1 og 3, eller som har fått overført en kvote i henhold til nr. 1 i denne artikkel, kan gi et annet foretak tillatelse til å bruke sin kvote med hensyn til artikkel 14.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1).

Enhver produsent eller importør som har fått tildelt sin kvote utelukkende på grunnlag av en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 2, kan bare tillate et annet foretak å bruke sin kvote med hensyn til artikkel 14, forutsatt at tilsvarende mengder av hydrofluorkarboner leveres fysisk av den produsenten eller importøren som har gitt tillatelsen.

Med henblikk på anvendelse av artikkel 15, 16 og 19 nr. 1 og 6 skal den produsenten eller importøren som gir tillatelse, anses å bringe i omsetning de respektive mengdene av hydrofluorkarboner på det tidspunktet da tillatelsen ble gitt. Kommisjonen kan kreve at den produsenten eller importøren som har gitt tillatelsen, kan dokumentere at vedkommende driver aktiv virksomhet med leveranse av hydrofluorkarboner.

KAPITTEL V

RAPPORTERING

Artikkel 19

Rapportering om produksjon, import, eksport, bruk som råvare og destruering av stoffer oppført i vedlegg I eller II

1. Innen 31. mars 2015 og deretter hvert år skal alle produsenter, importører og eksportører som produserer, importerer eller eksporterer ett metrisk tonn eller 100 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer av fluorholdige klimagasser, og de gassene som er oppført i vedlegg II i løpet av foregående kalenderår, sende inn opplysningene angitt i vedlegg VII om hvert enkelt stoff i dette kalenderåret til Kommisjonen. Dette nummer får også anvendelse på de foretakene som mottar kvoter i henhold til artikkel 18 nr. 1.

2. Innen 31. mars 2015 og deretter hvert år skal hvert foretak som destruerte ett metrisk tonn eller 1 000 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer av fluorholdige klimagasser, og de gassene som er oppført i vedlegg II i løpet av foregående kalenderår, sende inn opplysningene angitt i vedlegg VII om hvert enkelt stoff i dette kalenderåret til Kommisjonen.

3. Innen 31. mars 2015 og deretter hvert år skal hvert foretak som brukte 1 000 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer av fluorholdige klimagasser som råvare i løpet av foregående kalenderår, sende inn opplysningene angitt i vedlegg VII om hvert enkelt stoff i dette kalenderåret til Kommisjonen.

4. Innen 31. mars 2015 og deretter hvert år skal hvert foretak som omsatte 500 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer av fluorholdige klimagasser og de gassene som er oppført i vedlegg II, og inngår i anlegg og produkter i løpet av foregående kalenderår, sende inn opplysningene angitt i vedlegg VII om hvert enkelt stoff i dette kalenderåret til Kommisjonen.

5. Hver importør av anlegg eller produkter som bringer forhåndsfylte anlegg eller produkter i omsetning, der hydrofluorkarboner i dette anlegget eller produktet ikke er brakt i omsetning forut for påfyllingen av anlegget eller produktet, skal framlegge for Kommisjonen en samsvarserklæring utstedt i henhold til artikkel 14 nr. 2.

6. Innen 30. juni 2015 og deretter hvert år skal hvert foretak som i henhold til nr. 1 rapporterer å ha brakt i omsetning 10 000 tonn CO₂-ekvivalenter eller mer av hydrofluorkarboner i løpet av foregående kalenderår, i tillegg sørge for at en uavhengig revisor kontrollerer at opplysningene er korrekte. Revisoren skal enten være

a) akkreditert i henhold til direktiv 2003/87/EF, eller

b) akkreditert til å kontrollere regnskaper i samsvar med lovgivningen i den berørte medlemsstaten.

Foretaket skal oppbevare kontrollrapporten i minst fem år. Kontrollrapporten skal på anmodning gjøres tilgjengelig for vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten og for Kommisjonen.

7. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette formatet og metodene for innsending av de rapportene som er nevnt i denne artikkel.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 24.

8. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak for å sikre fortrolig behandling av de opplysningene den mottar i henhold til denne artikkel.

*Artikkel 20***Innsamling av utslippsdata**

Medlemsstatene skal opprette rapporteringssystemer for relevante sektorer omhandlet i denne forordning, for i størst mulig utstrekning å framskaffe utslippsdata.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 21***Gjennomgåelse**

1. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 22 som gjelder oppdatering av vedlegg I, II og IV på grunnlag av nye hovedrapporter vedtatt av FNs klimapanel eller nye rapporter fra gruppen for vitenskapelig vurdering (SAP) nedsatt ved Montreal-protokollen om globalt oppvarmingspotensial for stoffene oppført på listen.

2. Kommisjonen skal overvåke anvendelsen og virkningene av denne forordning på grunnlag av opplysninger om omsetning av de gassene som er oppført i vedlegg I og II, som er rapportert i samsvar med artikkel 19, og utslippsdata om fluorholdige klimagasser som er gjort tilgjengelige i samsvar med artikkel 20, og på grunnlag av alle relevante opplysninger mottatt fra medlemsstatene.

Senest 31. desember 2020 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport om tilgangen på hydrofluorkarboner på unionsmarkedet.

Senest 31. desember 2022 skal den offentliggjøre en omfattende rapport om virkningene av denne forordning, herunder særlig

- a) en prognose for fortsatt etterspørsel etter hydrofluorkarboner fram til og etter 2030,
- b) en vurdering av behovet for at Unionen og medlemsstatene skal treffe ytterligere tiltak når det gjelder eksisterende og nye internasjonale forpliktelser med hensyn til reduksjonen av utslipp av fluorholdige klimagasser,
- c) en oversikt over europeiske og internasjonale standarder, nasjonal sikkerhetslovgivning og byggeforskrifter i medlemsstatene i forbindelse med overgangen til alternative kuldemedier,
- d) en gjennomgåelse av tilgjengeligheten av teknisk gjennomførbare og kostnadseffektive alternativer til anlegg og produkter som inneholder fluorholdige klimagasser til anlegg og produkter som ikke er oppført i vedlegg III, idet det tas hensyn til energieffektiviteten.

3. Senest 1. juli 2017 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport med en vurdering av forbudet i henhold til nr. 13 i vedlegg III, idet det særlig tas hensyn til tilgangen på kostnadseffektive, teknisk gjennomførbare, energieffektive og pålitelige alternativer til sentraliserte kjøle- og frysere med flere moduler nevnt i denne bestemmelsen. På grunnlag av denne rapporten skal Kommisjonen eventuelt framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet med sikte på å endre bestemmelsen i henhold til nr. 13 i vedlegg III.

4. Senest 1. juli 2020 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport med en vurdering av om det finnes kostnadseffektive, teknisk gjennomførbare, energieffektive og pålitelige alternativer som gjør det mulig å erstatte fluorholdige klimagasser i nye sekundære mellomspenningsbrytere og nye små, todelte klimaanlegg (splittanlegg), og eventuelt framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet om å endre listen fastsatt i vedlegg III.

5. Senest 1. juli 2017 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport med en vurdering av metoden for tildeling av kvoter, herunder virkningen av å tildele kvoter vederlagsfritt, og kostnadene ved å gjennomføre denne forordning i medlemsstatene og eventuelt i forbindelse med en mulig internasjonal avtale om hydrofluorkarboner. På grunnlag av denne rapporten skal Kommisjonen eventuelt framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet med sikte på å

- a) endre metoden for tildeling av kvoter,
- b) fastsette en egnet metode for fordeling av eventuelle inntekter.

6. Senest 1. januar 2017 skal Kommisjonen offentliggjøre en rapport med en undersøkelse av unionsregelverket med hensyn til opplæring av fysiske personer i sikker håndtering av alternative kuldemedier, som skal erstatte eller redusere bruken av fluorholdige klimagasser, og eventuelt legge fram et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet for å endre relevante deler av unionsregelverket.

Artikkel 22

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 12 nr. 15 og artikkel 21 nr. 1 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 10. juni 2014. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med ytterligere perioder på fem år med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før hver periode utløper.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 12 nr. 15 og artikkel 21 nr. 1 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. Den delegerte rettsakten vedtatt i henhold til artikkel 12 nr. 15 og artikkel 21 nr. 1 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 23

Samrådsforum

Ved gjennomføringen av denne forordning skal Kommisjonen sikre en balansert deltakelse av medlemsstatenes representanter og representanter for det sivile samfunn, herunder miljøorganisasjoner, representanter for produsentene, driftsansvarlige og sertifiserte personer. For dette formålet skal den opprette et samrådsforum der disse partene kan møtes og gi Kommisjonen råd og bidra med ekspertise i forbindelse med gjennomføringen av denne forordning, særlig med hensyn til tilgangen på alternativer til fluorholdige klimagasser, herunder, de miljømessige, tekniske, økonomiske og sikkerhetsmessige aspektene ved å bruke disse. Forumets forretningsorden skal fastsettes av Kommisjonen og gjøres offentlig tilgjengelig.

Artikkel 24

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 25

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og være avskrekkende.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene innen 1. januar 2017 og omgående underrette Kommisjonen om alle senere endringer.

2. I tillegg til sanksjonene nevnt i nr. 1 kan foretak som har overskredet sin kvote for å bringe hydrofluorkarboner i omsetning, som de har fått tildelt i samsvar med artikkel 16 nr. 5, eller overført i henhold til artikkel 18, bare tildeles en redusert kvote i tildelingsperioden etter at overskridelsen er påvist.

Størrelsen på reduksjonen skal beregnes som 200 % av den mengden som kvoten ble overskredet med. Dersom reduksjonen er større enn den mengden som skal tildeles i henhold til artikkel 16 nr. 5 som kvote for tildelingsperioden etter at overskridelsen er påvist, skal ingen kvote tildeles for den aktuelle tildelingsperioden, og kvoten for de tildelingsperiodene som følger, skal reduseres tilsvarende fram til hele mengden er trukket fra.

Artikkel 26

Oppheving

Forordning (EF) nr. 842/2006 oppheves med virkning fra 1. januar 2015, uten at dette berører overholdelse av kravene i nevnte forordning i samsvar med tidsplanen fastsatt der.

Forordning (EF) nr. 1493/2007, (EF) nr. 1494/2007, (EF) nr. 1497/2007, (EF) nr. 1516/2007, (EF) nr. 303/2008, (EF) nr. 304/2008, (EF) nr. 305/2008, (EF) nr. 306/2008, (EF) nr. 307/2008 og (EF) nr. 308/2008 forblir i kraft og fortsetter å gjelde med mindre og inntil de oppheves ved delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter vedtatt av Kommisjonen i henhold til denne forordning.

Henvisninger til forordning (EU) nr. 842/2006 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg VIII.

Artikkel 27

Ikrafttredelse og anvendelsesdato

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 16. april 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann

VEDLEGG I

FLUORHOLDIGE KLIMAGASSER NEVNT I ARTIKKEL 2 NR. 1

Handelsbetegnelse	Stoff		GWP ⁽¹⁾
	Kjemisk betegnelse (Vanlig navn)	Kjemisk formel	
Del 1: Hydrofluorkarboner (HFK)			
HFK-23	trifluormetan (fluorofom)	CHF ₃	14 800
HFK-32	difluormetan	CH ₂ F ₂	675
HFK-41	fluormetan (metylfluorid)	CH ₃ F	92
HFK-125	pentafluoretan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFK-134	1,1,2,2-tetrafluoretan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFK-134a	1,1,1,2-tetrafluoretan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFK-143	1,1,2-trifluoretan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFK-143a	1,1,1-trifluoretan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFK-152	1,2-difluoretan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFK-152a	1,1-difluoretan	CH ₃ CHF ₂	124
HFK-161	fluoretan (etylfluorid)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFK-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluorpropan	CF ₃ CHFCF ₃	3220
HFK-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFK-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluorpropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFK-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluorpropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFK-245ca	1,1,2,2,3-pentafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFK-245fa	1,1,1,3,3-pentafluorpropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Handelsbetegnelse	Stoff		GWP ⁽¹⁾
	Kjemisk betegnelse (Vanlig navn)	Kjemisk formel	
HFK-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorbutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFK-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluorpentan	CF ₃ CHFCHFCF ₂ CF ₃	1 640

Del 2: Perfluorkarboner (PFK)

PFK-14	Tetrafluormetan (perfluormetan, karbontetrafluorid)	CF ₄	7 390
PFK-116	Heksafluoretan (perfluoretan)	C ₂ F ₆	12 200
PFK-218	Oktafluorpropan (perfluorpropan)	C ₃ F ₈	8 830
PFK-3-1-10 (R-31-10)	Dekafluorbutan (perfluorbutan)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFK-4-1-12 (R-41-12)	Dodekafluorpentan (perfluorpentan)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFK-5-1-14 (R-51-14)	Tetradekafluorheksan (perfluorheksan)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFK-c-318	Oktafluorsyklobutan (perfluorsyklobutan)	c-C ₄ F ₈	10 300

Del 3: Andre perfluoreerte forbindelser

	Svovelheksafluorid	SF ₆	22 800
--	--------------------	-----------------	--------

(1) Basert på fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel, med mindre annet er angitt.

VEDLEGG II

ANDRE FLUORHOLDIGE KLIMAGASSER SOM SKAL RAPPORTERES I SAMSVAR MED ARTIKKEL 19

Stoff		GWP ⁽¹⁾
Vanlig navn/handelsbetegnelse	Kjemisk formel	
Del 1: Umettede hydro(klor)fluorkarboner		
HFK-1234yf	$\text{CF}_3\text{CF} = \text{CH}_2$	4 ^{Fn(2)}
HFK-1234ze	trans — $\text{CHF} = \text{CHCF}_3$	7 ^{Fn 2}
HFK-1336mzz	$\text{CF}_3\text{CH} = \text{CHCF}_3$	9
HKFK-1233zd	$\text{C}_3\text{H}_2\text{ClF}_3$	4,5
HKFK-1233xf	$\text{C}_3\text{H}_2\text{ClF}_3$	1 ^{Fn(3)}
Del 2: Fluorholdige etere og alkoholer		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HKFE-235da2 (isofluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHClCF}_3$	350
HFE-245cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	708
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	659
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	575
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	580
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	59

Stoff		GWP ⁽¹⁾
Vanlig navn/handelsbetegnelse	Kjemisk formel	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluorpropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluormetyl)-metanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Stoff		GWP ⁽¹⁾
Vanlig navn/handelsbetegnelse	Kjemisk formel	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

Del 3: Andre perfluoreerte forbindelser

perfluorpolymetylisopropyl-eter (PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
nitrogentrifluorid	NF_3	17 200
Trifluormetylsvovelpentafluorid	SF_5CF_3	17 700
perfluorsyklopropan	c- C_3F_6	17 340 ^{F_n(4)}

(1) Basert på fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel, med mindre annet er angitt.

(2) GWP i henhold til hovedrapporten fra 2010 utarbeidet av gruppen for vitenskapelig vurdering (SAP) nedsatt ved Montreal-protokollen, tabell 1-11, etterfulgt av to vitenskapelige referanser. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

(3) Standardverdi, globalt oppvarmingspotensial ennå ikke tilgjengelig.

(4) Minsteverdi i henhold til fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel.

VEDLEGG III

OMSETNINGSFORBUD NEVNT I ARTIKKEL 11 NR. 1

Anlegg og produkter		Forbudsdato
Dersom det er relevant, skal potensialet for global oppvarming for stoffblandinger som inneholder fluorholdige klimagasser, beregnes i samsvar med vedlegg IV, som fastsatt i nr. 6 i artikkel 2		
1. Engangsbeholdere for fluorholdige klimagasser som brukes til service, vedlikehold eller påfylling av kulde-, klima- eller varmepumpeanlegg, brannvernssystemer eller bryteranlegg, eller til bruk som løsemidler		4. juli 2007
2. Systemer for ikke-innesluttet direkte fordamping som inneholder HFK-er og PFK-er som kuldemedier		4. juli 2007
3. Brannvernutstyr	som inneholder PFK-er	4. juli 2007
	som inneholder HFK-23	1. januar 2016
4. Vinduer for privatboliger som inneholder fluorholdige klimagasser		4. juli 2007
5. Andre vinduer som inneholder fluorholdige klimagasser		4. juli 2008
6. Fottøy som inneholder fluorholdige klimagasser		4. juli 2006
7. Dekk som inneholder fluorholdige klimagasser		4. juli 2007
8. Enkomponentskum, unntatt dersom dette er nødvendig for å oppfylle kravene i nasjonale sikkerhetsstandarder, som inneholder fluorholdige klimagasser med et GWP på 150 eller mer		4. juli 2008
9. Aerosolbeholdere som markedsføres og er ment for salg til allmennheten til underholdnings- og dekorasjonsformål, som oppført i punkt 40 i vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, og festhorn, som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer		4. juli 2009
10. Kjøleskap og fryserer til husholdningsbruk som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer		1. januar 2015
11. Kjøleskap og fryserer til kommersiell bruk (hermetisk tette anlegg og produkter)	som inneholder HFK-er med et GWP på 2500 eller mer	1. januar 2020
	som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer	1. januar 2022
12. Fastmonterte kuldeanlegg som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, HFK-er med et GWP på 2 500 eller mer, unntatt anlegg beregnet på å bli brukt for å kjøle produkter til temperaturer under – 50 °C		1. januar 2020
13. Sentraliserte kjøle- og frysesystemer med flere moduler for kommersiell bruk med en nominell kapasitet på 40 kW eller mer som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser med et GWP på 150 eller mer, unntatt primære kuldemediekretser i kaskadesystemer der det kan brukes fluorholdige klimagasser med et GWP på mindre enn 1 500		1. januar 2022

Anlegg og produkter		Forbudsdato	
Dersom det er relevant, skal potensialet for global oppvarming for stoffblandinger som inneholder fluorholdige klimagasser, beregnes i samsvar med vedlegg IV, som fastsatt i nr. 6 i artikkel 2			
14.	Flyttbare klimaanlegg til innendørs bruk (hermetisk tette anlegg og produkter som kan flyttes mellom rom av sluttbrukeren), som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer	1. januar 2020	
15.	Todelt klimaanlegg (splittanlegg) som inneholder mindre enn 3 kg fluorholdige klimagasser, og som inneholder, eller hvis funksjon er avhengig av, fluorholdige klimagasser med et GWP på 750 eller mer	1. januar 2025	
16.	Skumplast som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer, unntatt når det er nødvendig for å oppfylle kravene i nasjonale sikkerhetsstandarder	Ekstrudert polystyren (XPS)	1. januar 2020
		Andre typer skumplast	1. januar 2023
17.	Tekniske aerosoler som inneholder HFK-er med et GWP på 150 eller mer, unntatt når det er nødvendig for å oppfylle kravene i nasjonale sikkerhetsstandarder, eller når de brukes til medisinske formål	1. januar 2018	

VEDLEGG IV

METODE FOR Å BEREGNE SAMLET GWP FOR EN STOFFBLANDING

GWP for en stoffblanding er et veid gjennomsnitt, utledet fra summen av de veide fraksjonene av de enkelte stoffene multiplisert med deres GWP-verdier, med mindre annet er angitt, herunder stoffer som ikke er fluorholdige klimagasser.

$$(\Sigma (\text{stoff X \% GWP})(\text{stoff Y \% GWP}) \dots (\text{stoff N \% GWP})),$$

der % er bidraget i vekt med et veid avvik på +/- 1 %.

Eksempel på anvendelse av formelen på en blanding av gasser som består av 60 % dimetyleter, 10 % HFK-152a og 30 % isobutan:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

→ Samlet GWP = 13,9

GWP for følgende ikke-fluorholdige stoffer som brukes til å beregne GWP for stoffblandinger. For andre stoffer som ikke er oppført i dette vedlegg, gjelder en standardverdi på 0.

Stoff			GWP ⁽¹⁾
Vanlig navn	Handelsbetegnelse	Kjemisk formel	
metan		CH ₄	25
dinitrogenoksid		N ₂ O	298
dimetyleter		CH ₃ OCH ₃	1
metylenklorid		CH ₂ Cl ₂	9
metylklorid		CH ₃ Cl	13
kloroform		CHCl ₃	31
etan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
isobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
isopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
etoksyetan (dietyleter)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
metylformiat	R-611	HCOOCH ₃	25
hydrogen	R-702	H ₂	6
ammoniakk	R-717	NH ₃	0
etylen	R-1150	C ₂ H ₄	4
propylen	R-1270	C ₃ H ₆	2
syklopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Basert på fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel, med mindre annet er angitt.

⁽²⁾ Stoff som ikke er oppført i fjerde hovedrapport vedtatt av FNs klimapanel, standardverdi på grunnlag av GWP-verdier for andre hydrokarboner.

VEDLEGG V

**BEREGNING AV STØRSTE MENGDE, REFERANSEVERDIER OG KVOTER FOR Å BRINGE
HYDROFLUORKARBONER I OMSETNING**

Den største mengden nevnt i artikkel 15 nr. 1 skal beregnes ved å anvende følgende prosentdeler på det årlige gjennomsnittet av samlet mengde som er brakt i omsetning i Unionen i perioden fra 2009 til 2012. Fra og med 2018 skal den største mengden nevnt i artikkel 15 nr. 1 beregnes ved å anvende følgende prosentdel på det årlige gjennomsnittet av samlet mengde som er brakt i omsetning i Unionen i løpet av perioden 2009 til 2012, og deretter trekke fra mengdene for bruksområder som er unntatt i samsvar med artikkel 15 nr. 2, på grunnlag av tilgjengelige data.

År	Prosentdelen for å beregne den største mengden av hydrofluorkarboner som skal bringes i omsetning, og tilsvarende kvoter
2015	100 %
2016–17	93 %
2018–20	63 %
2021–23	45 %
2024–26	31 %
2027–29	24 %
2030	21 %

Største mengde, referanseverdier og kvoter for å bringe i omsetning hydrofluorkarboner som er nevnt i artikkel 15 og 16, skal beregnes som de aggregerte mengdene av alle typer hydrofluorkarboner, uttrykt i tonn CO₂-ekvivalenter.

Beregningen av referanseverdier og kvoter for å bringe i omsetning hydrofluorkarboner som er nevnt i artikkel 15 og 16, skal være basert på den mengden av hydrofluorkarboner som produsenter og importører har brakt i omsetning i Unionen i løpet av referanse- eller tildelingsperioden, men unntatt mengder av hydrofluorkarboner til de bruksområdene som er nevnt i artikkel 15 nr. 2 i løpet av samme periode, på grunnlag av tilgjengelige data.

Transaksjonene nevnt i artikkel 15 nr. 2 bokstav c) skal verifiseres i samsvar med artikkel 19 nr. 6, uavhengig av hvilke mengder det gjelder.

VEDLEGG VI

TILDELINGSORDNING NEVNT I ARTIKKEL 16

1. Fastsettelse av den mengden som skal tildeles foretak, som det er fastsatt en referanseverdi for i henhold til artikkel 16 nr. 1 og 3.

Hvert foretak som det er fastsatt en referanseverdi for, skal tildeles en kvote som tilsvarer 89 % av referanseverdien multiplisert med den prosentdelen som er angitt i vedlegg V for det aktuelle året.

2. Fastsettelse av den mengden som skal tildeles foretak som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 2.

Summen av de kvotene som er tildelt i henhold til nr. 1, blir trukket fra den største mengden for det aktuelle året i henhold til vedlegg V, for å fastsette den mengden som skal tildeles foretak som det ikke er fastsatt en referanseverdi for, og som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 2 (mengde som skal tildeles på trinn 1 i beregningen).

- 2.1. Trinn 1 i beregningen.

Hvert foretak får tildelt den mengden foretaket har anmodet om i sin erklæring, men ikke mer enn en forholdsmessig andel av den mengden som skal tildeles på trinn 1.

Den forholdsmessige andelen skal beregnes ved at antall foretak som har avgitt en erklæring, divideres med 100. Summen av kvoter tildelt på trinn 1 trekkes fra den mengden som skal tildeles på trinn 1, for å fastsette den mengden som skal tildeles på trinn 2.

- 2.2. Trinn 2 i beregningen.

Hvert foretak som ikke har fått 100 % av den mengden foretaket har anmodet om i sin erklæring på trinn 1, skal få ytterligere en tildeling som tilsvarer differansen mellom den mengden det er anmodet om, og den mengden som ble tildelt på trinn 1. Denne tildelingen må likevel ikke overstige den forholdsmessige andelen av den mengden som skal tildeles på trinn 2.

Den forholdsmessige andelen skal beregnes ved at antall foretak som har rett til en tildeling på trinn 2, divideres med 100. Summen av kvoter tildelt på trinn 2 trekkes fra den mengden som skal tildeles på trinn 2, for å fastsette den mengden som skal tildeles på trinn 3.

- 2.3. Trinn 3 i beregningen.

Trinn 2 gjentas til alle anmodninger er imøtekommet eller til den resterende mengden som kan tildeles på neste trinn, er mindre enn 500 tonn CO₂-ekvivalenter.

3. Fastsettelse av den mengden som skal tildeles foretak som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 4.

Med hensyn til tildeling av kvoter for 2015 til 2017 skal summen av de kvotene som er tildelt i henhold til nr. 1 og 2, trekkes fra den største mengden for det aktuelle året i henhold til vedlegg V for å fastsette den mengden som skal tildeles foretak som det er fastsatt en referanseverdi for, og som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 4.

Tildelingsordningen fastsatt i nr. 2.1 og 2.2 får anvendelse.

Med hensyn til tildeling av kvoter for 2018 og deretter hvert år skal foretak som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 4, behandles på samme måte som foretak som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 16 nr. 2.

VEDLEGG VII

OPPLYSNINGER SOM SKAL RAPPORTERES I HENHOLD TIL ARTIKKEL 19

1. Hver produsent nevnt i artikkel 19 nr. 1 skal rapportere om
 - a) samlet mengde av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som produsenten har produsert i Unionen, med angivelse av de viktigste kategoriene for anvendelse av stoffet,
 - b) mengden av hvert stoff oppført i vedlegg I og eventuelt i vedlegg II, som produsenten har brakt i omsetning i Unionen, med særskilt angivelse av de mengdene som er brakt i omsetning til bruk som råvare, direkte eksport, produksjon av inhalatorer med doseringsinnretning for levering av legemiddelbestanddeler, til bruk i militært utstyr og bruk i etsing av halvleder materiale eller rengjøring av kamre til kjemisk dampavsetting i halvlederindustrien,
 - c) mengdene av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som er henholdsvis gjenbrukt, regenerert eller destruert,
 - d) alle lagerbeholdninger ved begynnelsen og slutten av rapporteringsperioden,
 - e) eventuelle tillatelser til å bruke kvoter med angivelse av relevante mengder med henblikk på artikkel 14.
2. Hver importør nevnt i artikkel 19 nr. 1 skal rapportere om
 - a) mengden av hvert stoff oppført i vedlegg I og eventuelt i vedlegg II, som importøren har importert til Unionen, med angivelse av de viktigste kategoriene for anvendelse av stoffet, med særskilt angivelse av de mengdene som er brakt i omsetning for destruering, til bruk som råvare, direkte eksport, produksjon av inhalatorer med doseringsinnretninger for levering av legemiddelbestanddeler, til bruk i militært utstyr og bruk i etsing av halvleder materiale eller rengjøring av kamre til kjemisk dampavsetting i halvlederindustrien,
 - b) mengdene av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som er henholdsvis gjenbrukt, regenerert eller destruert,
 - c) alle tillatelser til å bruke kvoter med angivelse av relevante mengder med henblikk på artikkel 14,
 - d) alle lagerbeholdninger ved begynnelsen og slutten av rapporteringsperioden.
3. Hver eksportør nevnt i artikkel 19 nr. 1 skal rapportere om
 - a) de mengdene av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som eksportøren har eksportert fra Unionen til andre formål enn til gjenbruk, regenerering eller destruering,
 - b) alle mengder av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som eksportøren har eksportert fra Unionen med henblikk på henholdsvis gjenbruk, regenerering eller destruering.
4. Hvert foretak nevnt i artikkel 19 nr. 2 skal rapportere om
 - a) de mengdene av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som er destruert, herunder mengdene av disse stoffene som inngår i anlegg eller produkter,
 - b) alle lagerbeholdninger av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som venter på å bli destruert, herunder mengdene av disse stoffene som inngår i anlegg eller produkter,
 - c) den teknologien som er brukt for å destruere stoffene oppført i vedlegg I og II.
5. Hvert foretak nevnt i artikkel 19 nr. 3 skal rapportere om de mengdene av hvert stoff oppført i vedlegg I som er brukt som råvare.

6. Hvert foretak nevnt i artikkel 19 nr. 4 skal rapportere om
 - a) de kategoriene av anlegg eller produkter som inneholder stoffene oppført i vedlegg I og II,
 - b) antall enheter,
 - c) alle mengder av hvert stoff oppført i vedlegg I og II som inngår i anlegg eller produkter.
-

VEDLEGG VIII

SAMMENLIGNINGSTABELL

Forordning (EF) nr. 842/2006	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 3 nr. 2 og 3
Artikkel 3 nr. 2 første ledd	Artikkel 4 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 3 nr. 2 annet ledd	Artikkel 3 nr. 3 annet ledd
Artikkel 3 nr. 2 tredje ledd	—
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 4 nr. 3
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 4 nr. 4
Artikkel 3 nr. 6	Artikkel 6 nr. 1 og 2
Artikkel 3 nr. 7	Artikkel 4 nr. 5
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 8 nr. 1
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 8 nr. 2
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 8 nr. 3
Artikkel 4 nr. 4	—
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 10 nr. 5 og 12
Artikkel 5 nr. 2 første punktum	Artikkel 10 nr. 1, 2 og 6
Artikkel 5 nr. 2 annet punktum	Artikkel 10 nr. 10 første ledd
Artikkel 5 nr. 2 tredje punktum	Artikkel 10 nr. 10 annet ledd
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 3 nr. 4 første ledd og artikkel 10 nr. 3
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 11 nr. 4
Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 10 nr. 13
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 19 nr. 1 og vedlegg VII
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 19 nr. 7
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 19 nr. 8
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 20 og artikkel 6 nr. 2
Artikkel 7 nr. 1 første ledd første punktum	Artikkel 12 nr. 1 første punktum
Artikkel 7 nr. 1 første ledd annet og tredje punktum	Artikkel 12 nr. 2, 3 og 4

Forordning (EF) nr. 842/2006	Denne forordning
Artikkel 7 nr. 1 annet ledd	Artikkel 12 nr. 13
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 12 nr. 1 annet punktum
Artikkel 7 nr. 3 første punktum	Artikkel 12 nr. 14
Artikkel 7 nr. 3 annet punktum	Artikkel 12 nr. 15
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 11 nr. 1
Artikkel 9 nr. 2	—
Artikkel 9 nr. 3	—
Artikkel 10	Artikkel 21 nr. 2
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 24
Artikkel 13 nr. 1	Artikkel 25 nr. 1 første ledd
Artikkel 13 nr. 2	Artikkel 25 nr. 1 annet ledd
Artikkel 14	—
Artikkel 15	Artikkel 27
Vedlegg I — Del 1	Vedlegg I
Vedlegg I — Del 2	Vedlegg IV
Vedlegg II	Vedlegg III